

Vorbereiding 24.1: Eva

SCHRIFTGEDEELTE

Mattheüs 1:1-17 en Genesis 3:1-24

THEMA

Eva

EXEGESE

Mattheüs 1:1-17

Mattheüs begint zijn evangelie met een geslachtsregister. Dat register begint bij Abraham, de vader van alle Joden en degene met wie de HEERE het verbond met Zijn volk sloot. Bij Abraham begint de geschiedenis van het verbondsvolk. Aan hem is beloofd dat in zijn nageslacht alle volken gezegend zullen worden (Genesis 12:3). Het volgende markeringspunt dat Mattheüs noemt, is David. Met David begint het koningshuis dat de belofte van het eeuwige koningschap ontving (2 Samuël 7). David, het symbool van de grote Koning van Sion. De man in wie Israël politiek en religieus zijn hoogtepunt beleefde. Het derde markeringspunt wordt gevormd door de ballingschap, het absolute dieptepunt van Israëls geschiedenis. In de ballingschap wordt het politieke en religieuze failliet van Israël pijnlijk zichtbaar. In de puinhopen van de ballingschap wordt de profetische roepstem om een Verlosser, een Messias Die Israël zal herstellen, steeds duidelijker gehoord.

Deze drie markeringspunten worden met behulp van driemaal veertien geslachten verbonden aan de Heere Jezus. In Hem zullen de volken der aarde gezegend worden, zal Davids koningschap een eeuwig koningschap worden en Hij zal Sion herstellen.

Tussen al die namen worden ook vier vrouwen genoemd. Niet de namen van de 'aartsmoeders' Sara, Rebekka, Rachel en Lea, maar de namen van vier vrouwen die besmet zijn met zedelijke zonden, een heidense afkomst of beide. Het huis van David was niet bepaald een heilig huis. Jezus kwam om de zonde teniet te doen en ook de heidenen in dat heil te laten delen.

De getalsymboliek drie maal veertien kan verschillende uitgelegd worden. Duidelijk is dat Mattheüs een zekere volheid van de tijd wil laten zien. De tijd voor de Zaligmaker is nú gekomen.

Genesis 3

Vers 1-6 Dat de slang listig genoemd wordt, hoeft op zich niet negatief te zijn. Het dier is een zeer goede schepping van God (Genesis 1:35). Uit het feit dat de slang sprak, kon Eva merken dat er iets ongewoons aan de hand was. Ze weet niet dat de duivel zich bedient van dit dier. De duivel overdrijft de strekking van het gebod door te suggereren dat de mens van geen enkele boom mag eten. Er staat nergens in de Bijbel dat de boom der kennis des goeds

en des kwaads niet aangeraakt mag worden. Gods wet wordt strenger voorgesteld dan dat hij is. De duivel geeft de vrouw een misleidende geruststelling. Volgens hem is de mens eigenlijk blind. Door te eten zal hij inderdaad goed en kwaad leren kennen. Helaas, door bittere ervaringen. Gods gebod lijkt beperkend, maar is in wezen beschermend en goed. Satan ontkent dit hier, beschuldigt God en maakt Hem tot een leugenaar.

De boom heeft een drievoudige aantrekkingskracht: hij is goed om van te eten, hij ziet er prachtig uit en het is aantrekkelijk om door die boom verstandig te worden. De zonde begint met het zien, vervolgt met het denken (begeren), en tenslotte door de daad (Exodus 20:17). Het is van belang weerstand te bieden aan verleidingen (1 Korinthe 10:12-13; Jakobus 1:12-18). Samen zijn Adam en Eva ongehoorzaam aan hun Schepper, die hen als Zijn kinderen in Zijn prachtige schepping een plek gegeven heeft.

Vers 7-13 Adam en Eva krijgen meteen meer kennis. Ze zien in wat er werkelijk gebeurde. Ze kennen goed en kwaad, echter niet zoals God dat kent. Er komt een gevoel van vervreemding als man en vrouw ten opzichte van elkaar. Het besef van naaktheid hoeft nog geen ontwakend schuldgevoel te zijn; de onschuld uit hoofdstuk 2:25 is verdwenen. Vijgenboombladeren zijn de grootste van alle bladeren in het Midden-Oosten. Hiermee bedekken ze zich voor elkaar en voor God.

Het vervolg heeft de structuur van een gerechtelijke procedure: opsporing en aanhouding van de dader, ondervraging of verhoor, verdediging, uitspraak. De HEERE straft ze niet direct, maar Hij gaat de mens achterna. Ze horen Zijn stem of geluid via de wind van de dag. Ze zijn, als zondaar, bang om Hem onder ogen te komen (Lukas 23:30). Het woord 'wandelen' kan er op wijzen dat God in mensengedaante verscheen, maar kan ook wijzen op het aanwezig zijn van de HEERE (Leviticus 26:12). De HEERE roept Zijn schepsels ter verantwoording. Adam wordt, als hoofd en als eerst verantwoordelijke, aangesproken. Tegelijk ligt in de roep 'waar zijt gij?' Gods opzoekende zondaarsliefde. Deze begint in Genesis 3:9 en loopt uit in de komst en het borgwerk van de Heere Jezus.

Ook vandaag klinkt de zoekende zondaarsliefde in het doorgeven van Zijn Woord. De vraag nodigt ook uit om tevoorschijn te komen en eerlijk schuld te belijden. Dat laatste gebeurt niet. Adam probeert zijn schuld te ontwijken. De drang naar zelfhandhaving is sterk en kan alleen omgebogen worden door het werk van Gods Geest. Adam beseft dat de vijgenboombladeren onvoldoende zijn om zijn naaktheid te bedekken. Met de woorden 'de vrouw die Gij mij gegeven hebt' geeft hij indirect God Zelf de schuld.

Uit de woorden in vers 13 spreekt ontzetting. De HEERE blijft niet onbewogen onder de wandaad van Zijn liefste schepselen. Eva geeft de slang de schuld. Door de zonde is niet alleen de relatie tussen God en mens, tussen mensen onderling, maar ook tussen mens en dier aangetast.

Vers 14-24 Het vonnis volgt. De slang wordt vervloekt. Een vervloeking houdt allerlei soorten onheil en rampen in die over de aangesprokene zullen komen. Het gaan op de buik wijst op kwetsbaarheid. Het eten van stof is een uiterste vernedering (Jesaja 49:23; Micha 7:17; Jes.65:25). Uiteindelijk is deze vloek bedoeld voor satan. Hoewel Adam en Eva de dood verdienen hebben, komt God met de belofte van leven, de moederbelofte. Het is de eerste van

alle beloften. Er komt een voortdurende vijandschap tussen het zaad van de slang en het zaad van de vrouw. De duivel is de mensenmoordenaar vanaf het begin en heeft het voorzien op hun verderf. Uiteindelijk zal de Heere Jezus satans kop vermorzelen. Satan zal Christus en Zijn gemeente wel vervolgen. De 'verzenen' verwijst naar de hiel, een makkelijke prooi voor een kruipende slang.

Als tweede wordt de vrouw aangesproken. De moeite van de zwangerschap verwijst naar de lichamelijke en psychische ongemakken: angst en spanning zullen toenemen in het proces van zwangerschap. Vervolgens wordt de bevalling genoemd die in veel gevallen pijnlijk is en daarom spreekwoordelijk is geworden (Jesaja 13:8; 21:3; Micha 4:9-10; Johannes 16:21). Hoewel de woorden een bestraffing inhouden, klinkt hier ook door dat God doorgaat met de mens: de generaties zullen elkaar opvolgen. Bovendien is het moederschap ook een zegen (Genesis 3:20; 1 Timotheüs 2:15).

GELOOFSLEER

HC zondag 3	De ellende van de mens
HC zondag 4	De ellende van de mens
HC zondag 9	Schepping
HC vraag 28	Voorzienigheid
HC vraag 70	Schoongemaakt door het bloed
HC vraag 94	God leren kennen en Hem liefhebben
NGB art. 14	De schepping en de val van de mens
NGB art. 15	De erfzonde
NGB art. 16	De verkiezing
NGB art. 17	De wederoprichting van de gevallen mens
DL 1, art. 1-3	De gevallen mens en Gods genade
DL 3-4, art. 1-3	

GEBEDSPUNTEN

- Vraag aan de kinderen of er concrete zonden zijn waarvoor ze om vergeving willen vragen.
- Belijd dat we allemaal in Adam gezondigd hebben en vraag of de Heere ons allemaal weer in genade wil aannemen. Pleit op de doopbelofte!

PSALM- EN LIEDLIJST

Psalm 6:1, 2, 9	O HEER', Gij zijt weldadig
Psalm 25:2, 6	HEER, ai, maak mij Uwe wegen
Psalm 32:1	Welzalig hij, wiens zonden zijn vergeven
Psalm 89:7	Hoe zalig is het volk, dat naar Uw klanken hoort!
Psalm 130:2	Zo Gij in 't recht wilt treden
Psalm 133:3	Waar liefde woont
Psalm 139: 1, 4, 14	Niets is, o Oppermajesteit,

De eerste mensen in de hof van Eden
Een bange, al te lange nacht

Jezus, ga ons voor
God, louter licht
Uit diepe nood roep ik tot U
Jezus neemt de zondaars aan

INTRODUCTIE OP DE VERTELLING (1)

Maak een voeldoos. Maak de doos aan de buitenkant heel aantrekkelijk door er plaatjes (uit folders) op te plakken die aansprekend zijn voor de kinderen (denk aan snoep, speelgoed enz.). Zet er een bord bij: 'verboden toegang'. Stop in de doos een (alarm)bel die afgaat wanneer hij wordt aangeraakt. Wat zullen de kinderen doen? Het verbodsbord negeren en toch gaan voelen? Of houden ze zich aan het verbod? Wint hun nieuwsgierigheid het of kunnen ze zichzelf beheersen?

INTRODUCTIE OP DE VERTELLING (2)

Midden in een bos was een open plek. Op de open plek bloeiden prachtige bloemen. Je kon er de vogels horen fluiten. De zon scheen er op je gezicht en je voelde de wind in je haren. Tussen de bloemen in het gras krioelde het van kleine diertjes.

Middenin de open plek stond een gebouwtje. Het stond er al heel erg lang. Het was een gebouw waar je zo in kon lopen. Er zat wel een deur in, maar die stond altijd open en de toegang was vrij. In het gebouw was het licht en stil. Midden in het gebouw stond een kleine pilaar. Op de pilaar stond een grote rode knop. Ernaast stond een bordje: 'Verboden aan te raken'. Er was nog nooit iemand geweest die de knop had aangeraakt.

Op een dag kwamen er een paar mensen naar de open plek, midden in het bos. Ze zagen de prachtige plek en het gebouw. Ze liepen ernaar toe en zagen de pilaar in het gebouw. Ze lazen het bordje: Verboden aan te raken. 'Wat zou er gebeuren als je de rode knop wel aanraakt?' 'Zou er wel iets gebeuren?' 'Vast niet!' 'We kunnen het proberen. Niemand die het ziet.' Wel of niet... ze twijfelden even. En toen strekte iemand zijn hand uit en raakte de knop aan. Direct werd het aardedonker. Een oorverdovend kabaal klonk door het gebouw en met een nog hardere klap viel direct ook de deur dicht. In het duister klonk een onheilspellende stem: "NO WAY BACK!" Geen weg terug. Wat nu?